



## Peter Ligeblad paa Eventyr

I Hovedrollerne:

*Carl Alstrup, Hans W. Petersen, Lilly Kristiansen, Olga Svendsen, Victor Montell, Em. Lindgreen, Oscar Stribolt, Harry Komdrup, Ruth Komdrup m. fl.*

Filmatiseret i 5 Akter, meget frit efter  
*Brødrene Grimm.*

Da den store Krig havde udraset, blev Soldaterne hjemsendt. De fik hver 4 Skilling og et Brød. Mellem de mange, der nu drog ud ad Landevejene, var ogsaa Peter Ligeblad. Et—to, Et—To — — frejdigt marscherede han henad Landevejen. Han havde intet andet Maal end Eventyret. Han havde intet Hjem, men følte sig hjemme overalt, hvor der var Udsigt til lidt Slagsmaal eller andet Sjøv!

Sankt Peder havde samme Dag vovet sig ned til Jorderig for at prøve Menneskene. Han sad paa Ruinen ved en nedbrændt Gaard, da han hørte Peters sømbeslaaede Støvler synge mod Vejens Skærver, og i et Nu havde han forvandlet sig til en gammel Tigger, saa da Peter naaede ham, saa' han en mimrende, hvidskægget Olding, som fremlallede en Bøn om en Skilling, og som den hjertensgode Sjæl, Peter altid har været, stak han den gamle en Skilling og et kvart Brød og marscherede videre.

Havde han nu set til den anden Side, da han spadserede forbi Sankt Peder, og derved sparet sin Skilling og sit Brød, havde Sankt Peder sandsynligvis ikke interesseret sig mere for ham; men nu syntes den brave Himmelportner, at det kunde være interessant at se, hvad der virkelig boede i Peter Ligeblad.

Peter Lige glad .....	Carl Alstrup
Prinsessen .....	Lilly Kristiansen
Kongen .....	Hans W. Petersen
Sankt Peder .....	Em. Lindgreen
Døden .....	Victor Montell
Konsul Diger .....	Oscar Stribolt
Krokonen .....	Olga Svendsen
Engle, Djævl, Himmel og Helvede, Trolde og andet Godtfolk Eneret: Fotorama.	

Derfor paatog han sig en anden gammel Mands Skikkelse og placerede sig et Stykke længere fremme ved Vejen — og igen gav Peter den gamle et Stykke Brød og en Skilling.

Endnu engang vovede Sankt Peder, som alle Dage var en stor Spøgefugl, at gentage Forsøget, — saa takket være sin Rundhaandethed fik Peter Lige glad kun et lille Stykke Brød og en eneste Skilling tilbage til sig selv. — Ved Vejen laa et gammelt Hus. Udenfor sad en gammel Morlille, — men det var nu nok ikke saa meget hende som hendes smukke unge Datter, der lokkede Peter til at vove sig ind og bede om et Glas Vand og om Tilladelse til at fortære sit Brød dér.

Om Aftenen, da Solen var nede, og Aftenfreden lagde sig over den dagtrætte Jord, naaede Peter et duftende Skovbryn, hvor han pludselig stod Ansigt til Ansigt med en gammel Soldat med langt hvidt Skæg.

Det var ingen anden end Sankt Peder, der endnu engang vilde i Kast med Soldaten, og de to blev da enige om at følges ad videre frem.

Næste Morgen, da Fuglene atter vaagnede omkring i de duftende Slaaenbuske, begav de to Rejsekammerater sig videre paa Færden ud i den vide Verden, og ret langt havde de ikke gaaet, før Peter Lige glad opdagede, at hans gamle Ven nok kunde mere end sit Fadervor, for da de kom forbi et Bondehus, hvis Ejer netop var død, gav Sankt Peder ham tilbage til Livet og hans grædende Paarørende, hvorfor de to Venner til Tak fik et slagtet Lam, som forøvrigt et Øjeblik senere blev Skyld i den første Uoverensstemmelse mellem Vennerne.

De to »fægtede« sig nu frem gennem Verden, og en Dag naaede de et Land, som sørgede, — for Kongens unge Datter laa for Døden.

Igen viste Sankt Peder sine overnaturlige Evner. Prinsessen vendte tilbage til Livet, og de to Rejsekammerater belønnedes med en stor Pose Guldpenge, som de senere delte i en Skov med det Resultat, at Peter Lige glad straks snød den anden, saa han fik dobbelt saa meget som St. Peder.

Nu blev det dog Sankt Peder for groft. Han skiltes fra Peter Lige glad, som fortsatte sin Vandring efter at være berøvet alle sine Penge. Han naaede en stor By. I denne By boede den rige Konsul Diger, som netop i Dag fejrede sin Datters Fødselsdag. Den smukke unge Pige var omgivet af en Masse utrættelige Beundrere i mere eller mindre fantastiske Kostumer, for naar Konsulen gjorde Fest, var det som Regel en Kostumefest.

Peter Lige glad kom forbi Gildeshuset og vovede sig indenfor.

Tjenerne antog ham for en maskeret Gæst og lod ham uhindret faa Adgang til Salonen, hvor der dansedes, og hvor han netop kom tidsnok til at se Konsulens Datter segne om paa Gulvet, ramt af et Hjerteslag, forarsaget af Dansen.

Ør i Hovedet af et Par Glas Vin, han i Smug havde stukket ud, bildte vor Ven sig ind, at han sagtens maatte kunne gøre det samme Kunststykke, som Sankt Peder før har gjort. Han tilbyder at vække den unge Pige til Live igen. Det var dog gaaet galt for ham, havde Sankt Peder ikke i dette Øjeblik rakt ham en hjælpende Haand og fuldført Miraklet. Konsul Diger belønner den forvirrede Peter Lige glad kongeligt, og da Soldaten vandrer videre, møder han Sankt Peder, der velsigner hans Randsel, saa den altid rummer alt, hvad Peter ønsker sig.

Paa Peters videre Vandring naar han et gammelt Slot, som plages af Troldtøj, men efter at Peter har sovet der en Nat, er Troldene kureret! — Mange Eventyr har Peter oplevet — han har været med, hvor Kuglerne fløjtede til danse macabre — og han har set sin Randsel lyde Sankt Peders

Befaling og altid rette sig efter hans Ønsker — — og saa en skøn Eftermiddag staar han Ansigt til Ansigt med Knokkelmanden, som befaler ham at følge med — — men Peter har ikke Lyst til at strække Vaaben endnu! — — Han flygter. men Døden indhenter ham og fortæller ham, at naar han nu er død,

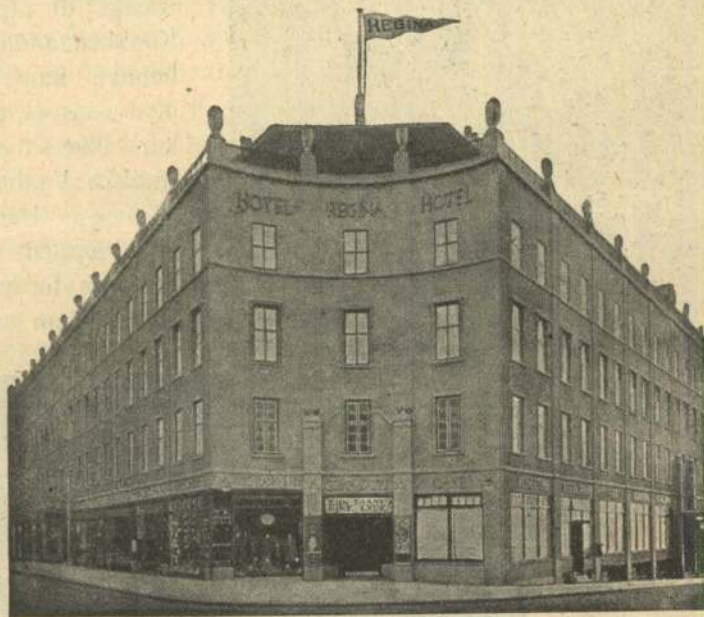


Foroven drømmer Alstrup som Peter Lige glad, at han er paa Vej til Kongens Slot — paa Vej til Magten, Æren og Lykken. — Tilhøjre knæler Landets Konge, Hans W. Petersen, ved den dødsyge Datters, Lilly Kristiansens, Dødsleje.



kan han vælge to Veje. Den til Himlen og den til Helvede. Og da den sidstnævnte er den letteste, spadserer Peter ad Helvede til; men efter at han har stiftet Bekendtskab med de evige Fyrsteders Rædsel, bliver han smidt ud, og sjokker saa imod Himlen, hvor han møder sin Rejsekammerat, der bestemt nægter at lade ham komme ind til Englene. Men Peter kaster sin Randsel ind i Himmerig og ønsker, at han selv sad i den — og vupti er han i Paradis. Endelig har han fundet Fred — men — — naa, ja Resten fortæller Filmen meget bedre!

## Hotel „Regina“ - Aarhus



Største og mest moderne Hotel i Provinsen — 84 enkelte og dobbelte Værelser stilfuldt monteret med koldt og varmt Vand, Varmluft, Telefon i alle Værelser, Bad, Bilgarage o. a. m. — Moderate Priser — Elegant Spisesal og stor Restaurant med 1. Kl. Orkester under Ledelse af Kapelmester Harald Andersen.  
Flere Saloner til større Selskaber.

### Regina-Teatret

Landets smukkeste Biografteater

Forestilling hver Aften Kl. 8 — Søndag Kl. 4 og 8.

Kapelmester Harald Andersens Orkester